

Yönetici Özeti

Sigortacılar, bankalar ve banka dışı kuruluşlar finansal hizmetler sektöründe faaliyet göstermektedirler. Ancak, ağırlığın bankacılık tarafında olduğu bir sektörde küresel finansal regülatörler arasında sigorta mevzuatına ilişkin tartışmalar ağırlıklı olarak bankacılık modelinden faydalanmaktadır.

Bu durum özellikle 2008 yılındaki bankacılık krizinden bu yana devam etmektedir; küresel finansal regülatörlerin finansal istikrarla ilgili endişeleri gidermeye yönelik çabaları, bankacılık ve sigortacılık iş modelleri ile bunların maruz kaldıkları riskler arasındaki önemli farklılıkların göz ardı edilmesiyle bankalara yönelik düzenleyici çerçevenin doğrudan sigorta sektörüne aktarılmasıyla sonuçlanmıştır.

Sigorta sektörünün topluma sağladığı faydalar konusunda farkındalığın olmayışı, sektörün faaliyetlerine önemli ölçüde zarar vermektedir. Aynı zamanda aşağıda belirtilen, topluma sağladığı önemli katkıları da tehdit etmektedir:

- Öngörülemeyen bazı olaylar nedeniyle kendilerini mali sıkıntıyla karşı karşıya bulan bireyleri ve işletmeleri korumak,
- Riskin yayılması ve çeşitlendirilmesi yoluyla ekonomik aktiviteleri desteklemek,
- Etkili underwriting yöntem ve riskleri hafifletme inisiyatifleri yoluyla riskleri azaltmak
- Ekonomiye uzun vadeli kaynak sağlamak

Sigorta sektörü, toplumdaki kritik rolü nedeniyle halihazırda kapsamlı düzenlemelere tabidir. Bu düzenlemeler, sigorta şirketlerinin yeterli sermayeye sahip olmasını, riskleri etkili bir şekilde yönetmesini, sigortalılara adil davranmasını ve güçlü iç yönetimi desteklemesini içermektedir. Sigorta sektörünün uygun şekilde regüle edilmesi, sigorta iş modelini benzersiz kılan aşağıdaki temel özellikleri dikkate alır:

- Havuz yaratılıp risklerin çeşitlendirilmesi
- Risk yönetimi
- Güçlü ve istikrarlı bilançoların yönlendirdiği uzun vadeli yatırım ortamı

Sigorta şirketleri ve bankaların her ikisi de finansal araçlar olmakla birlikte, temelde farklı amaçlara hizmet etmektedirler. Bankalar yüksek likiditeye sahip mevduatları toplayıp, bunları daha uzun vadeli varlıklar (krediler) sağlamak için kullanır. Sigorta şirketleri ise, havuz ve çeşitlendirme yoluyla genellikle öngörülebilir olan gelecekteki yükümlülükler için prim toplar. Bu da doğası gereği istikrarlı bir bilanço yaratır.

Son zamanlarda birçok global politika yapıcı ve düzenleyici, yatırım ve para piyasası fonlarını, finansal araçları, mikro kredi kuruluşlarını ve kripto para birimlerini içeren bankacılık dışı finansal aracılık sektörüne ilişkin endişelerini dile getirmiştir.

Bankacılık dışı finansal aracılık sektörü çok çeşitli olmakla birlikte, ortaya çıkan birçok endişe, sigortacıların aksine, sektörün birçok alanının yüksek düzeyde düzenlenmemiş olmasından, sınırlı kamu raporlamasına sahip olmasından ve finansal sistemin ve reel ekonominin diğer alanlarıyla yüksek düzeyde bağlantılı olmasından kaynaklanmaktadır.

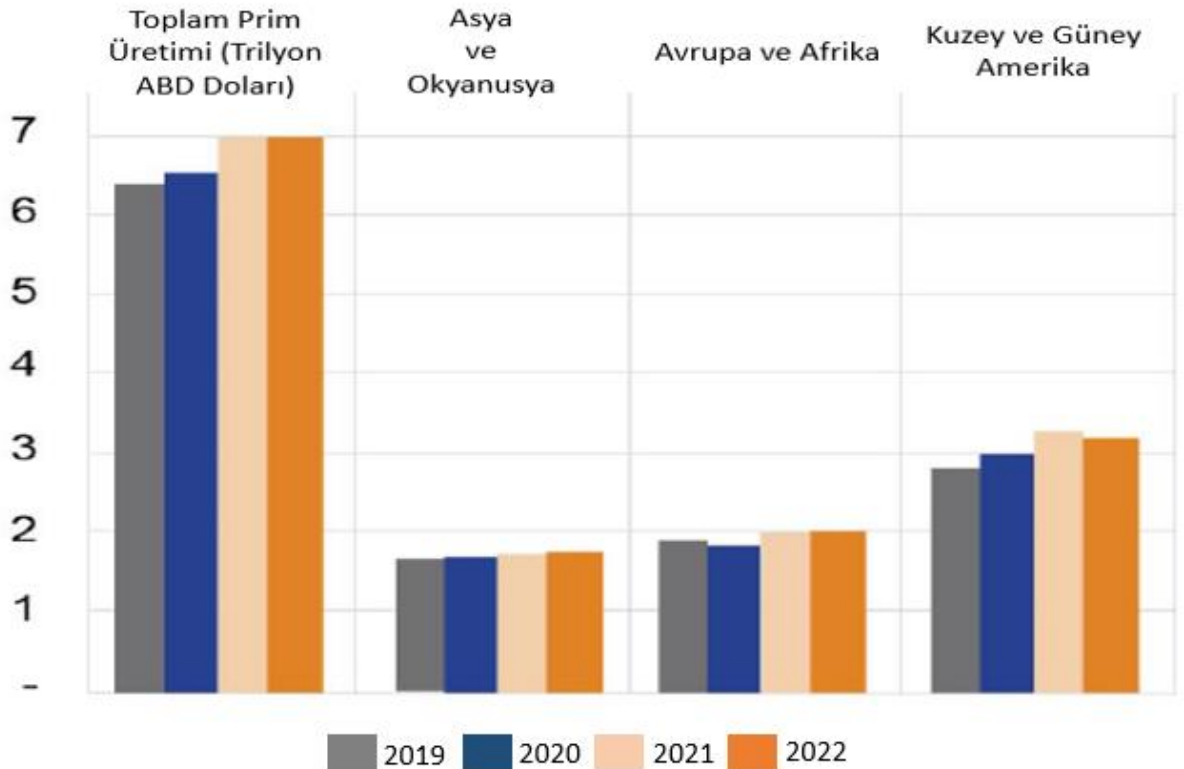
Sigorta sektörünün, gerekli regülasyonlar haricinde farklı regülasyonlara tabi tutulmaması sigortalılar tarafından ödenecek ek operasyon ve maliyet yüklerine yol açmayacaktır. Bunun yerine, sigortalıların ve genel olarak toplumun ek maliyetlerden kaçınmasını, sağlıklı, verimli, yenilikçi ve güvenilir bir sektörün faydalarından yararlanmaya devam etmesini sağlamak için sigortacıların düzenlenmesi ve denetlenmesi, bankalar ve banka dışı kuruluşlardan farklı olmalıdır.

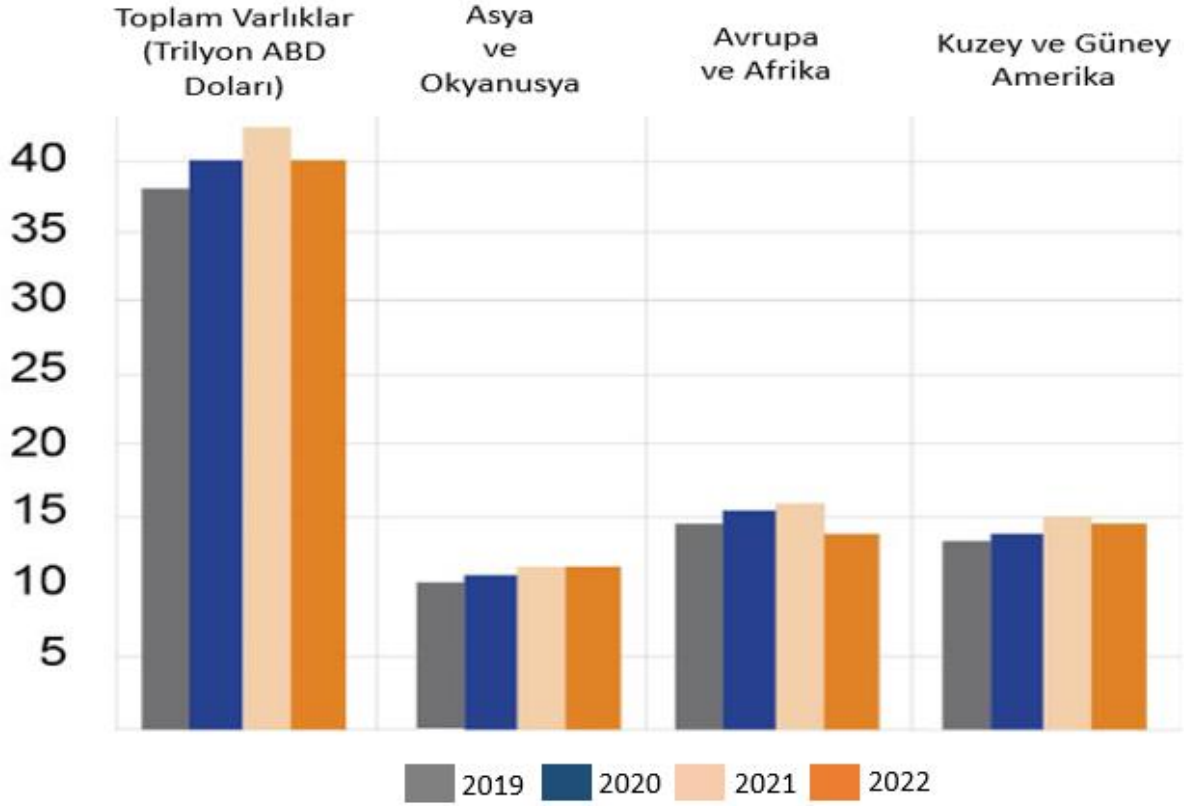
Sigortanın Genel Bir Değerlendirmesi

Sigortacılar ve Toplumla Sağladıkları Sosyal Faydaları

Sigortanın temel işlevi, finansal belirsizliği azaltmak ve gelecekteki potansiyel bir kaybı daha yönetilebilir hale getirmek amacıyla riskin transfer edilmesidir. Sigortacılar poliçe sahiplerinin karşılaştığı riskleri üstlenir ve bunları potansiyel bir riske karşı koruma sağlayan bir "risk havuzunda" toplar. Sigortacılar, riskin devri ve bir kayıp durumunda ödeme sözü karşılığında bir ücret (prim) talep ederler. Sigorta primi, sigortalanan risklerin özel durumuna göre belirlenir. Finansal açıdan bakıldığında sigorta, potansiyel olarak büyük, karşılanması zor bir kaybı, düzenli prim ödemeleri şeklinde çok daha küçük ve öngörülebilir bir kayba dönüştürür. Sigortanın sağladığı diğer faydalar aşağıdaki şekilde özetlenmiştir:

- Uzun vadeli tasarruf ve finansal planlamayı teşvik eder ve hak sahiplerine emeklilik döneminde bir gelir sağlar.
- Riski, reasürans ve varlık yönetiminin çeşitlendirilmesi yoluyla küresel olarak da dahil olmak üzere coğrafi olarak yayar.
- Sigortacıların uzun vadeli yatırımcılar olarak hizmet vermelerini, ekonomik büyümeyi finanse etmelerini ve ekonomik ve finansal çalkantı dönemlerinde finansal istikrara katkıda bulunmalarını sağlar.

Kapsamlı Regülasyonlar

Önemli toplumsal rolleri göz önüne alındığında, sigorta şirketleri kapsamlı regülasyonlara tabidir. Sigortacıların yeterli sermaye ve likidite bulundurmaları, risklerini etkin bir şekilde yönetmeleri, varlıklarını yükümlülüklerinin niteliğini yansıtacak şekilde yönetmeleri, sigortalılara adil davranmaları, etkin bir iç yönetim sergilemeleri ve ayrıntılı mali raporlar sunmaları gerekmektedir. Regülasyonlara uyumu izlemek ve doğrulamak için, sigorta denetçileri sürekli saha dışı incelemeler ve düzenli olarak yerinde denetimler gerçekleştirir.

Düzenleyiciler ayrıca sigortacılara ruhsat veya izin yoluyla piyasaya giriş izni verir ve bazı durumlarda müşterileri korumak ve finansal istikrara katkıda bulunmak için para cezası verme, askıya alma ve hatta şirket faaliyetlerini devralma yetkisini kullanabilir. Sigorta şirketlerinin denetimi statik değildir; denetçiler, finansal ve tüketici koruma gerekliliklerini düzenli olarak gözden geçirir ve günceller.

Sigorta şirketleri ayrıca, düzenlenen her poliçe için rezervlerin yanı sıra genel şirket ödeme gücünü desteklemek için ek sermaye bulundurmalıdır.

Sigortanın Temel Özellikleri

Riskler için havuz oluşturma ve çeşitlendirme

Sigortacılar, primler karşılığında, öngörülemeyen olayların meydana gelmesi halinde poliçe sahiplerine tazminat ödemeyi taahhüt ederler. Bireysel poliçe sahiplerinin bu öngörülemeyen kayıpları, riskler bir havuzda toplandığında ve çeşitlendirildiğinde daha öngörülebilir veya ölçülebilir hale gelir. Örneğin bireyler bu yıl araçlarının karşılaşılabilecekleri riskleri bilemezler, ancak sigortacılar, sigorta poliçelerinden oluşan portföylerinde ne kadar hasar olacağını yüksek bir doğruluk derecesiyle tahmin edebilir.

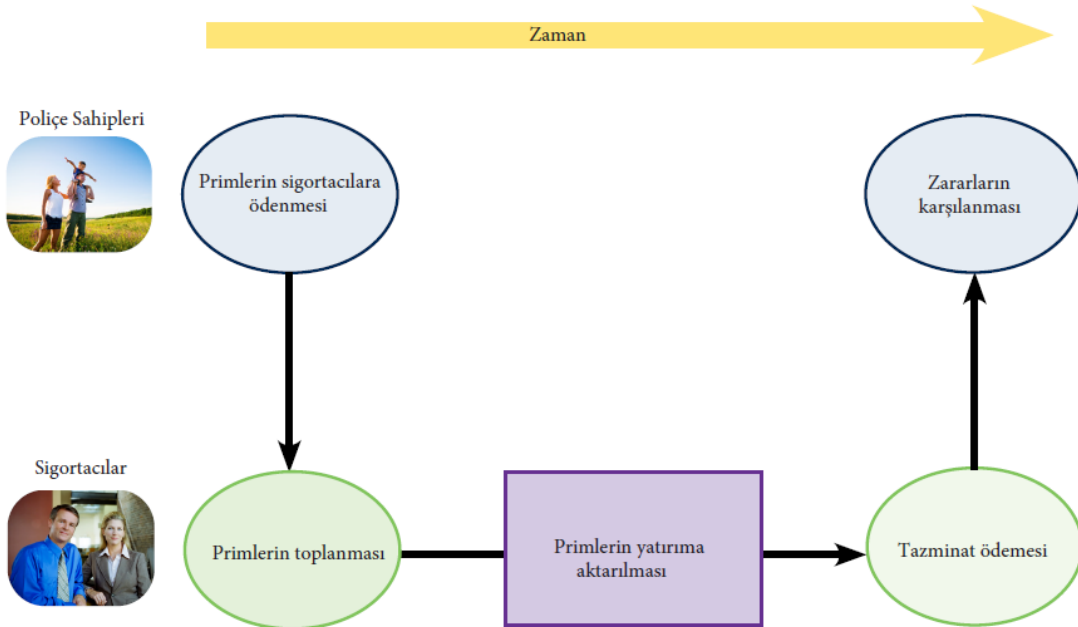
Ayrıca, sigortacılar portföylerine farklı risklerden oluşan başka havuzlar ekleyebilir ve böylece kasko müşterilerinin toplam risklerini konut sigortası riski, seyahat sigortası riski vb. ile çeşitlendirebilir. Bu havuz oluşturma ve çeşitlendirme, sigortacıların riskleri tutmasını bireylere göre daha verimli hale getirir.

Risk yönetimi

Çoğu işletme için risk, iş yapmanın bir yan ürünüdür ve kaçınılması veya en aza indirilmesi gereken bir unsurdur. Sigortacılar için risk yönetimi, müşterilere sağlanan temel üründür. Bu nedenle, risk yönetimi her zaman sigorta sektörünün kalbinde yer almıştır ve ürünleri nasıl tasarladığını, ürünleri nasıl fiyatlandırdığını, yatırımları nasıl yönettiğini ve iç yönetişimini etkiler.

Hasarların önden finanse edilmesi

Sigortacılar, müşterilere ödenmesi gerektiğinde tazminat taleplerinin maliyetini karşılayacak primler alırlar. Yeni primlerin girişi ve sigortacıların uzun vadeli ürünlerini destekleyen varlıkların birikimi, bazen çok uzun bir süre boyunca yatırıma yönlendirilir.

Uzun vadeli, istikrarlı bir yatırım yaklaşımı

Sigortacılar, poliçe sahiplerinin yükümlülüklerini karşılamak için geniş bir varlık portföyüne sahip olmalıdır. Varlıklar, primlerin toplanması yoluyla biriktirilir.

Sigortacılar ayrıca, özellikle aynı şekilde yatırım yapılması gereken ödeme gücü sermayesi ihtiyacı nedeniyle, önemli miktarda hissedar öz sermayesine sahiptir. Bu nedenle yatırım, sigorta iş modelinin temel bir yönüdür. Sonuç olarak, sigorta sektörü 44 trilyon ABD dolarını aşan yönetimi altındaki varlıklarıyla dünyanın en büyük kurumsal yatırımcılarından biridir.

Öngörülebilir toplam yükümlülükler ki bunlar bazen çok uzun vadelidir, örneğin hayat ürünleri için 30 yıl veya daha fazla olabilir ve piyasa dalgalanması dönemlerinde bile sürekli yeni prim akışı, sigortacıların mülk, altyapı ve hisse senedi gibi uzun vadeli yatırımlar da dahil olmak üzere çok çeşitli varlıklara yatırım yapmasına olanak tanır. Sigortacılar, yükümlülüklerinin yarattığı süre, likidite ve getiri kısıtlamaları ve sigortalılara karşı taahhütlerini yerine getirebilme ihtiyacı dahilinde risk ve getiri arasında en uygun dengeyi ararlar.

Sigorta Sektörünün Banka ve Diğer Banka-Dışı Kuruluşlar Arasındaki Farkları

Sigorta sektörü, doğası, ölçeği ve kapsamı bakımından diğer finans sektörlerinden farklı risklere maruz kalmaktadır. Bu önemli farklılıklar, dünyanın dört bir yanındaki politika yapıcılar tarafından farklı değerlendirilebilmekte ve aşağıdaki durumların oluşmasına sebep olabilmektedir.

- 1) Bankacılık düzenlemeleri ve gerekliliklerinin sigortacılara da uygulanması,
- 2) Bankacılık veya banka-dışı sektörde bir sorun ortaya çıktığında bunun her zaman sigortacıları da etkileyeceği görüşünün benimsenmesi

Bu durumlar, sigorta sektörü için çeşitli düzenlemelere ve yüklerle yol açmakta ve bu da poliçe sahiplerini daha yüksek maliyetler veya daha az ürüne ulaşma yoluyla etkileyebilmektedir. Mikro ve makro düzenleme ve denetime ilişkin tüm konularda sigortacılığın bankalardan ve banka dışı sektörlerden ayrı, kendine özgü bir sektör olarak kabul edilmesi ve ele alınması gerekli görülmektedir.

Bankalar

Bankacılık sektörünün temel faaliyeti özel ve tüzel müşterilerden mevduat (tasarruf) toplamak, bunu çeşitli borç türleriyle güçlendirmek ve bunları kredi olarak sunmak için kullanmak, böylece tasarruf sahipleri ile borçlular arasında aracılık yapmaktır. Bir diğer temel faaliyet ise işletmeler ve vatandaşlar tarafından kullanılan ödeme sistemlerinin işleyişi için kritik öneme sahip altyapı ve hizmetleri sağlamak ve işletmektir.

Sigortacılar ve bankalar arasındaki temel farklar

Bankacılık ve sigortacılık sektörünün ortak olarak karşılaştıkları bazı riskler vardır. Her ikisi için de operasyonel, piyasa riski ve kredi riski bulunmaktadır. Bu risklerden nasıl etkilendikleri önemli ölçüde

farklılık gösterse de önemli potansiyel risklerdir. Diğer riskler sektörlere özgüdür; örneğin sigortacıların, bankaların maruz kalmadığı sigorta riskini yönetmeleri gerekir. Bankalar ve sigortacılar arasındaki temel farklılıklar, bankalar için çok önemli olan iki riskin (likidite riski ve sistemik risk) sigortacılar için daha belirli ölçüde olduğu anlamına gelmektedir.

Likidite riski

Likidite riski bankalar ve denetçiler için önemli bir sorundur. Vakaların büyük çoğunluğunda, mevduatların vadeleri kredilerden çok daha kısadır, bu nedenle bankaların borç verenlerin ve borç alanların uyuşmayan ihtiyaçlarını karşılamak için "vade dönüşümü" olarak adlandırılan işlemi yapmaları gerekir.

Vade dönüşümünün dayandığı temel varsayım, mevduat sahiplerinin nakit ihtiyaçlarının aynı anda ortaya çıkma olasılığı düşük olduğundan, tüm mevduat sahiplerinin mevduatlarını aynı anda geri istemeyeceğidir. Bu nedenle tek tek bankalara ve daha geniş anlamda finansal sisteme duyulan güven çok önemlidir, zira bu güven kaybolduğunda ve bunun sonucunda tüm mevduat sahipleri mevduatlarını aynı anda alma gereksinimi duyduğunda, bu durum önemli risklere yol açabilir.

Likidite sorunu olarak başlayan bu durum, potansiyel olarak çok sayıda bankanın iflas etmesiyle bir ödeme gücü sorununa dönüşebilir. Bu sebepten ötürü likidite riski bankalar ve denetçiler için sürekli bir endişe kaynağı olmaya devam etmektedir.

Sigortacıların mali açıdan ihtiyatlı yapıları ve ödeme güçlerine ilişkin sıkı düzenleyici gözetim, sigortalılara yönelik finansal koruma garantilerinin karşılanmasını sağlar. Bankaların aksine, likidite riski sigortacılıkta nadiren sorun yaratır, bankalarla aralarındaki temel farklar şunlardır:

- Sigorta yükümlülükleri genellikle likit değildir, çünkü büyük ölçüde poliçe sahiplerinin gelecekteki tazminat taleplerinden kaynaklanırlar. Tazminatlar risk gerçekleşene kadar ödenmez.
- Sigortacılar genellikle varlıklarının süresi ve likiditesini yükümlülüklerinin süresi ve likiditesi ile eşleştirirler. Buna ek olarak, sigortacılar yeni primlerden ve yatırım gelirlerinden kaynaklanan istikrarlı bir nakit akışına sahiptir.
- Sigortacılar risk çeşitlendirmesinden önemli ölçüde faydalanırlar. Bu durum, büyük, beklenmedik hasarların meydana gelme derecesini sınırlar ve toplam ödemeleri istikrara kavuşturur. Daha büyük tekil hasarlar genellikle daha uzun, bazen birkaç yıllık bir ödeme süresine sahiptir ve reasürans kapsamından da yararlanır.
- Sigortacılar, düzenlenen her poliçe için maddi varlıklarla karşılanan rezervler tutarken, bankaların tüm vadesiz hesaplarını kapsayan rezervler tutmaları gerekmez. Aktif-pasif yönetiminin temel bir özelliği olarak, sigortacılar likidite riskini dikkatli bir şekilde yönetir ve izler.

Sistemik risk

Sistemik risk, Uluslararası Sigorta Denetçileri Birliği tarafından, finansal sistemin tamamının veya bir kısmının bozulmasından kaynaklanan ve reel ekonomi için ciddi olumsuz sonuçlar doğurma potansiyeline sahip olan finansal hizmetlerin aksaması riski olarak tanımlanmaktadır. Bankalar önemli bir sistemik risk kaynağıdır çünkü iş modelleri diğer bankalarla ve finansal sistemin geri kalanıyla karmaşık bağlantılara dayanır.

Bankaların finansman ihtiyaçları için bankalar arası kredilere dayanmaları (bir fon kaynağı olarak ve aynı zamanda likidite riskine karşı koruma olarak), bir bankanın likidite sorunlarının hızla o bankanın bağlı olduğu diğer bankalar için de bir sorun haline gelebileceği ve bunun sistemik bir riskin kaynağı olabileceği anlamına gelir.

Bankalar ödeme sistemlerinde temel bir rol oynamaktadır ve bu nedenle bir bankanın iflas etmesi ekonominin geneli üzerinde birçok zincirleme etki yaratabilir. Herhangi bir banka başarısız olduğunda genellikle bu çok hızlı bir şekilde gerçekleşir, dolayısıyla hasarı sınırlamak ve diğer yerlere bulaşmasını önlemek için harekete geçecek zaman olmayabilir.

Son olarak, bir bankanın ne kadar büyürse, o kadar çok sistemin diğer unsurlarına bağlı ve sistemik olarak daha riskli hale geldiği, olumsuz bir durumda finansal sistemin işleyişini ciddi şekilde bozabilecek bir domino etkisi yaratabileceği yaygın olarak kabul edilmektedir.

Sigorta şirketleri, bankalardan aşağıda açıklanan temel farklılıklar nedeniyle önemli bir sistemik risk kaynağı değildir:

- Sistemin diğer unsurlarına entegre olma riski çok daha düşüktür, çünkü sigortacılar diğer sigortacılar ve diğer finansal kuruluşlarla çok daha az bağlantılıdır. Bankalar arası piyasaya benzer bir "sigortacılar arası" fonlama piyasası yoktur. Bir sigorta şirketi iflas ederse, bunun diğerleri üzerinde etkisi belirli düzeyde olacaktır ve sigortalama riskleri genellikle diğer finansal risklerle ilişkili değildir.
- Sigortacılar bir anda iflas etme riski altında değildir. Bir sigortacı başarısız olursa, yükümlülükleri yalnızca sigorta sözleşmelerinin şartlarına göre ödenebilir ve bu nedenle hemen ödenemez. Bu da sigorta şirketine, denetçilere ve diğer paydaşlarına başarısızlığa müdahale etmek için çok daha fazla zaman tanır. Ayrıca sigortacıya, kriz koşullarında dahi diğer finansal taraflara olan yükümlülüklerini sözleşme şartlarına uygun olarak yerine getirmesi için zaman tanır.
- Sigortacılar üstlendikleri riskin önemli kısmını kendi bilançolarında tutarlar. Geri kalanı reasürörlere ve/veya sınırlı ölçüde sigorta menkul kıymetleştirilmesi yoluyla sermaye piyasalarına aktarılır. Her durumda, sigortacılar poliçe sahiplerine karşı tamamen sorumlu olmaya devam ederler, çünkü devredilen riskler bile bilançolarında kalır.
- Sigortacılar, ödeme sisteminde bankalarla aynı temel rolü oynamazlar.
- Bir sigortacının faaliyetleri ikame edilebilir. Sigorta piyasası parçalı ve rekabetçi olma eğilimindedir, bu nedenle bir sigortacının başarısız olması durumunda kaybedilen teminatın sorunsuz bir şekilde değiştirilmesine olanak tanır, bu da poliçe sahipleri için teminatın sürekliliğini mümkün kılar.

Sigortacılar genellikle önemli bir sistemik risk yaratmasalar da, örneğin önemli bankacılık türü faaliyetlere girişmeleri ve bunun sigortacı tarafından uygun şekilde yönetilmemesi ve/veya uygun şekilde denetlenmemesi halinde sistemik riski doğurmaları mümkündür.

Bu nedenle, doğru düzenleyici yaklaşım, sigortacıların nadiren sistemik bir unsur olduğunu kabul etmek, ancak sistemik hale gelebilecek faaliyetleri düzenli olarak izlemek ve izleme herhangi bir endişeye yol açarsa daha fazla denetim önlemi almaktır. Uluslararası Sigorta Denetçileri Birliği'nin Bütünsel Çerçevesi ile küresel düzeyde benimsediği yaklaşım tam olarak budur.

Uluslararası Sigorta Denetçileri Birliği Bütünsel Çerçeve Sigorta Sektöründe Sistemik Riskin İzlenmesi

Aralık 2022'de, üç yıllık uygulamanın ardından, Finansal İstikrar Kurulu, Uluslararası Sigorta Denetçileri Birliği 'nin Bütünsel Çerçevesini sigorta sektöründeki sistemik riskleri değerlendirmenin ve azaltmanın etkili bir yolu olarak onaylamıştır. Finansal İstikrar Kurulu, Bütünsel Çerçeve'nin sigortacılar için uygun yaklaşım olduğu konusunda yaygın bir mutabakat olduğundan, küresel sistemik öneme sahip sigortacıların belirlenmesine son verilmesine karar vermiştir.

Bütünsel Çerçeve, Uluslararası Sigorta Denetçileri Birliği tarafından açıklandığı üzere aşağıdaki temel unsurlardan oluşmaktadır:

- **Denetim Maddesi:** Sigorta sektörünün genel direncini artırmak ve sigortacılar uygulanan sürekli denetim gereklilikleri, gelişmiş makro ihtiyati denetim ve kriz yönetimi ve planlaması yoluyla sigorta sektörü kırılganlıklarının ve maruziyetlerinin sistemik riske dönüşmesini önlemeye yardımcı olmak için tasarlanmış, makro ihtiyati amaçlara yönelik gelişmiş bir dizi denetim politikası önlemleridir.
- **Küresel İzleme Çalışması:** Küresel sigorta piyasası eğilimlerini ve gelişmelerini değerlendirmek ve küresel sigorta sektöründe olası sistemik risk oluşumunu tespit etmek için yapılan bir çalışmadır. Küresel izleme çalışmasının bir parçası olarak Uluslararası Sigorta Denetçileri Birliği, sigorta sektöründeki likidite risklerinin tanımlanmasını kolaylaştırmak ve sigortacıların yerel denetçileri tarafından yürütülen likidite risklerinin mikro ihtiyati denetimini tamamlamak için bir dizi yardımcı gösterge geliştirmiştir.
- **Uygulama değerlendirmesi:** Uluslararası Sigorta Denetçileri Birliği tarafından güçlendirilmiş denetim politikası tedbirlerinin ve müdahale yetkilerinin tutarlı bir şekilde uygulanmasına ilişkin bir değerlendirmedir.

Banka-Dışı Finansal Sektör

Küresel finans sistemi yıllar içinde önemli ölçüde evrim geçirmiş ve geleneksel bankacılığın yanı sıra, "bankacılık dışı finansal aracılık" veya bazen "gölge bankacılık" olarak adlandırılan paralel bir finansal aracılık sistemi ortaya çıkmıştır. Bankacılık dışı finansal aracılık, finansal hizmetler ve ürünler sağlayan ancak geleneksel bankacılık sektörünün dışında faaliyet gösteren yatırım ve para piyasası fonları, finansal araçlar, döviz borsaları, mikro kredi kuruluşları gibi çok çeşitli kuruluşları ve faaliyetleri kapsamaktadır.

Bankacılık dışı finansal araçlar veya gölge bankacılık faaliyetlerine ilişkin standartlaştırılmış bir kategori bulunmamaktadır. Hatta bu iki terimin eşdeğer mi yoksa birbirinin alt kümesi mi olduğu konusunda farklı görüşler bulunmaktadır. Bununla birlikte, Bankacılık dışı finansal aracılık sektörünün, geleneksel bankalar olarak sınıflandırılmadan, dolayısıyla bankaların temel özelliği olan mevduat toplama konusunda düzenleyici yetkiye sahip olmadan ekonomiye kredi ve likidite hizmetleri sağlayan çeşitli finansal kuruluşlar ve faaliyetler anlamına geldiği yaygın olarak kabul edilmektedir. Bu durum, banka dışı kuruluşların bankacılık, sigortacılık veya herhangi bir önemli düzenleyici ve denetleyici çerçevenin kapsamı dışında olabileceği, ödeme gücü sermaye gerekliliklerinin çok az olabileceği ve faaliyetleri hakkında çok az raporlama ve şeffaflık sağlayabileceği anlamına gelmektedir.

Bu durum, Bankacılık dışı finansal aracılık sektöründeki kuruluşların finansal sisteme, müşterilere ve reel ekonomiye fayda sağlayabilmelerine rağmen, satış uygulamaları, sağladıkları bilgiler ve ödeme gücü, likidite ve daha geniş sistemik riskler açısından gerekli düzeyde müşteri koruması sağlamıyor

olabileceklerine dair endişelere yol açmaktadır. Bankalar ve sigortacılar, faaliyetlerinin tüm yönlerini kapsayan çok geniş bir düzenleme kapsamındayken, banka dışı birçok kuruluş için çok az düzenleme ve gözetim vardır.

Örnek Vaka İncelemesi: Archegos Capital

Özel bir hedge fonu olarak kurulan Archegos Capital, daha büyük fonlara uygulanan düzenleyici gözetim olmadan faaliyet gösteriyordu. Bu şeffaflık eksikliği, Archegos 2021'de bir krizle karşılaştığında büyük bir soruna yol açtı. Firma 20 milyar ABD doları tutarında büyük bir menkul kıymet satışı gerçekleştirdi.

Archegos'un swapları yoğun bir şekilde kullanması, hisse senedi yatırımlarını artırmasına olanak sağladı. Hisse senetleri düştüğünde, bu hisseleri elinde tutan bankalar/aracılar kredilerini telafi etmek için bunları satmaya başladı. Archegos teminat çağrılarını karşılamakta zorlandı ve bu da elindeki hisselerin hızla satılmasına yol açtı. Bu da söz konusu hisse senetlerinin fiyatlarının düşmesine neden oldu.

Krizin, Archegos'la bağlantılı olmaları nedeniyle önemli zararlarla karşılaşan büyük kredi kuruluşları üzerinde önemli bir etkisi oldu. Nomura'nın zararı 3 milyar ABD Dolarına ulaşırken, Credit Suisse'in zararı 4 milyar ABD Dolarını aşmıştı.

Bu olay, milyarderlerin varlıklarını yöneten özel varlık yönetim danışmanı firmalarının ABD Menkul Kıymetler ve Borsa Komisyonu'na kayıt yaptırmak ya da işlemleri açıklamak zorunda olmaması nedeniyle, düzenleyicilerin gözetimi dışında faaliyet gösteren firmalarla ilgili riskleri vurgulamaktadır. Archegos'un çöküşü, gelecekte sistemik riskleri önlemek için swaplar ve kaldıraçlar gibi finansal araçlara sınırlar ve sağlam düzenlemeler getirilmesinin önemini vurgulamaktadır.

Sigortacılar ve Banka Dışı Kuruluşlar Arasındaki Temel Farklar

Sigortacılar sıklıkla banka dışı kuruluşlarla birlikte gruplandırılabilir. Sigortacılar ile banka dışı kuruluşlar arasındaki temel fark, sigortacıların ödeme gücü sermaye gereklilikleri ve yönetimleri ile açıklamaları gereken önemli bilgiler açısından yüksek düzeyde düzenlemeye ve denetime tabi olmalarıdır. Sigorta sektöründe likidite ve sistemik riskler sınırlıdır ancak bazı banka dışı kuruluşlar için önemli olabilir. Bankacılık dışı finansal aracılık sektörü çok çeşitli ve birbirinden farklı kuruluşları içerdiğinden, sigortacılarla olan diğer farklılıklar kuruluşun türüne bağlı olarak değişmektedir.

Sonuç

Sigorta sektörü, yüksek düzeyde düzenlemeye tabi olan ve bankalardan ve banka dışı sektörlerden çok farklı bir risk profiline sahip olan bir sektördür. Özetlemek açısından, her bir finansal sektörün tipik özellikleri aşağıdaki tabloda özetlenmiştir.

	Sigorta Sektörü	Bankacılık Sektörü	Banka Dışı Finans Sektörü
Ödeme Gücü, İş Yapış Şekilleri ve Raporlama konularında yüksek düzeyde düzenleme ve denetlemeye tabi olma	Evet	Evet	Hayır
Yükümlülüklerin gerçek, maddi varlıklarla finanse edilmesi	Evet	Hayır	Olası
Müşteri taleplerini/mevduatlarını finanse etmek için borçlanma	Hayır	Evet	Olası
Ödeme sistemlerindeki temel rol oynama	Hayır	Evet	Olası
Yüksek likidite risklerine sahip olma	Hayır	Evet	Olası
Sistemik olarak riskli olma	Hayır	Evet	Olası

Sigorta sektörü, vatandaşlar ve işletmeler için birçok fayda sağlayan rol üstlenmektedir. Sektörün bu rolü doğrultusunda uygulanacak regülasyonlar sektör için kritik öneme haizdir. Düzenleyici ve denetleyici amaçlar doğrultusunda, sigortacılar ayrı ve farklı bir kategori olarak kabul edilmelidir.